

KAM

12

V BRNĚ...

DIVADLA, KONCERTY
KLUBY, KINA, MUZEA
KULTURNÍ POŘADY, ZOO
KNIHOVNY, PŘEDNÁŠKY
KURZY, ZDRAVÍ, EKOLOGIE
VOLNÝ ČAS, SPORT

54. ročník

SPOLEČENSKO
INFORMATIVNÍ
MAGAZÍN
S KULTURNÍ
PŘÍLOHOU

2010 | prosinec

na petlici. Na levé straně vrat, pod skleněnými tabulemi je nastříkaná číslovka 48. Výrazně krásná dívka, oblečená v evropských riflech, drží v rukou černý fotoaparát. Její oči jako by hledaly objekt pro zachycení, tělo je však těsně přimknuté k velkým pevně zavřeným vratům. Sluneční paprsky dopadají na dívčiny nohy, zbytek postavy je ve stínu. Uzavřená v místnosti, stojí ve stínu vedle čísla 48, tak autorka pojmenovala Janinu situaci.

Pro tvorbu mladé studentky jsou typické především ostré linie výjevů, hra světla a stínu, kontrasty v barvách a nápadité rozmístění figur. Nejrozsáhlejší montáže, které skládá ze svých fotografií, jsou obohaceny samotné tvorby a dokladem citu pro rovnováhu. Fotografie palestinských žen nejsou pouhou němou krásou, sdělují nám mnohem více. Takové by současné umění mělo být, ne jen zobrazovat, ale i oslovovat, promlouvat a poučovat diváky o našem světě a tím vlastně i o nás samotných. Více na www.tip.nesehnutí.cz.

Silvie Jasičová

JEDNA OTÁZKA PRO...

Tentokrát jsme se zeptali Pavla Vagnera, zakladatele Volné zóny – informačního prostoru pro všechny kreativní lidi:

Co je to Volná zóna a proč vznikla?

Volná zóna není organizací či jiným subjektem, jehož cílem je ekonomická prosperita, ale prostorem, který pomáhá kreativním lidem k jejich tvorbě, prezentaci, výměně kontaktů a propagaci akcí (výstav, představení, koncertů, setkání). Mohlo by se zdát, že tento prostor je určen pouze pro umělce, ale je to prostor pro všechny svobodné lidi, kteří již tvoří nebo začínají a hledají informace. Informační prostor by měl mít charakter živoucího organismu, neustále se přetvářejícího podle potřeb lidí, kteří ho využívají a jehož životaschopnost je založena na lidské touze tvořit, být volný a svou radost z tvoření předávat dál.

Jaké si klade VZ cíle?

Motto VZ je prostor nezabírat, ale vytvářet. Volný prostor, ve kterém se budeme cítit nespázaní a kde budeme moci uspokojovat svou touhu tvořit, která je v každém z nás. Je to myšlenka – podpořit a umožnit svobodně tvořit a prezentovat svou tvorbu.

Pro koho je VZ určena?

VZ je pro všechny lidi, co touží po svobodě. Myslím si, že každý mi dá za pravdu, když řeknu, že svoboda je volnost tvořit a vytvářet věci, které chci a jak chci.

Co mohou zájemci ve VZ najít?

Kdo čeká od volné zóny materiální jistoty, tak bude zklaman. Volná zóna je pouze informační tabule (tak jako například na VŠ kolejích), na které naleznete pouze materiál pro své záměry. Ať už jsou to lidé, prostory nebo informační prostředky. Jednoduše cokoli, co potřebujete pro svou tvorbu.

Nabízí něco jiného než existující spolky, organizace nebo sdružení?

Spolky a jiná sdružení vlastně vyplňují prostor v současném světě. Prvotním zájmem lidí není nikam patřit, ale užívat si radosti z tvoření. VZ nabízí naopak prostor, ve kterém můžete svobodně tvořit a nalézat, co ke své tvorbě/svobodě potřebujete. Jediné, co lidi ve VZ spojuje, je touha po svobodě. Proto i vstoupit do VZ je rozhodnutím nahlas říci já jsem a chci svobodně tvořit. Dát o sobě vědět je jednoduché a zdarma. Stačí mít e-mailovou adresu, která Vám umožní zaregistrovat se na www.volnazona.cz a tam o sobě uvést informace, které chcete.

Co se v současné době ve VZ děje, setkávají se zaregistrovaní zájemci na společných akcích, výstavách, koncertech?

VZ je na začátku svého vzniku, v současné době jsou ve VZ lidé, kteří Vám umožní využít svoji tvorbu. Například informačními kanály, jako jsou internetové živé přenosy obrazu i zvuku, a hlavně možnost, prezentace v reálném prostoru, jako jsou kluby (Music club 100 Watt), galerie, malé prodejny obrazů atd. V listopadu se chystá oslava prvních narozenin VZ, součástí které budou koncert, výstava uměleckých děl a prezentace členů VZ. Záznam z akce zvukem i obrazem s rozhovory účinkujících bude vysílat ostravské internetové rádio RaDiOtOP.cz.

Jaké jsou plány a vize pro budoucnost?

Hlavní a nosná vize je neustále měnící se živoucí prostor podle potřeb lidí. Svobodný prostor pro všechny lidi z celého světa. Proč máme spolupracovat s lidmi ze svého okolí, které je ovlivněno spoustou svazujících prvků života, když můžeme doopravdy spolupracovat s kýmkoli na celém světě prostřednictvím informační tabule na internetu, který nám toto umožňuje? Nebrání nám v tomto pouze naše předsudky?

Za rozhovor děkuje

Dalibor Fiala

PERSONALIA

Podivné cesty osudu

Minulý měsíc jsme si mohli připomenout stě druhé výročí narození Františka Kalábova (narozen 11. listopadu 1908 – zemřel před šedesáti lety, 4. prosince 1950) výtvarníka, redaktora, organizátora uměleckého života, rodáka z Husovic, studenta pražské Uměleckoprůmyslové školy i Akademie výtvarných umění, kterému bylo dopřáno za časů první republiky nasát ovzduší pařížské bohemy a moderního umění, a který po návratu pracoval pro Zemské divadlo a byl členem redakce brněnského časopisu Index, učil v Brně na škole Uměleckých řemesel, v roce 1941 byl zatčen gestapem a uvězněn a po návratu se stal předsedou Bloku výtvarných umělců země Moravskoslezské a v letech 1947–1949 vedoucím redaktorem časopisu pro umění Blok. A že to byl nějaký časopis, do nějž psali Jan Skácel, Josef Kainar, Jiří Kroha, Karel Tachovský, Zdeněk Kriebel a mnoho dalších tehdy špiček intelektuálního života v Brně a jehož výkonným reaktorem byl Ludvík Kundera. A tady mé opěvávání končí, neboť nahlédnu-li do ročníku III. z let 1948 a 1949, je mi smutno. Proč? Například, hnedle krátce po únoru 1948 vypsala redakce soutěž na nejlepší báseň o pětiletce. A výše zmínění a mnozí jiní rýmovali ostošest, a horovali pro akci Mládež vede Brno a pro nové umění bez buržoazních návyků. František Kaláb například píše: „Bude potřeba projít celou historií naší malby a sochařství, znovu vymezit hodnoty a opravit soudy, které nakupili naši měšťáci estetikové a umělci historikové... atd atd...“. Kolega Michal Žák napsal svého času v medallonu ke stému výročí Kalábova narození a na účet Bloku velmi decentně: „Ani prosazování dobového požadavku společenské funkce socialistického umění ale tento výjimečný kulturní časopis světové úrovně neuchránilo před zrušením roku 1949...“ Ale já se musím ptát – jak to, že lidé tak erudovaní, jako byla celá redakce Bloku a nejen oni, tak snadno podlehli vizi šťastných zítřků, k nimž nás dovede soudruh Stalin a dělnická třída pod vedením Komunistické strany Československa?

Ladislav Vencálek

